

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/155/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513202900
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513202900.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. , so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanej v 1. rade O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. č. XX, t.č. na neznámom mieste, občianka SR, žalovanému v 2. rade L. C., na.r. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. č. XX, t.č. na neznámom mieste, občan SR, obaja zastúpení opatrovníkom pre toto konania Obcou M. za účasti vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob v konaní o 2 389,56 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade právo na náhradu trov konania **s a n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 36,77 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

V právnej veci účastníkov konania tunajší súd rozsudkom č.k. 6C/155/2013-63 zo dňa 15.5.2014 prvým výrokom zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi sumu 997,01 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 06.03.2011 do zaplatenia, druhým výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, tretím výrokom žalovaným právo na náhradu trov konania nepriznal, štvrtým výrokom zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 36,77 eur.

6C/155/2013

- 2 -

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 11Co/97/2014-89 zo dňa 27.8.2015 zrušil rozsudok tunajšieho súdu vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu okrem iného vyplýva, že okresný súd sa nevysporiadal s odvolacími námietkami a v dôvodoch rozsudku ich nevysvetlil. Úlohou súdu prvého stupňa bude znovu vec posúdiť v zmysle námietok uvedených v odvolaní žalobcu s tým, že ak súd prvého stupňa tieto nebude akceptovať, je nutné v dôvodoch

rozhodnutia toto riadne zdôvodniť, a uviesť z akého dôvodu sú námietky žalobcu právne nevýznamne pre posúdenie vecí.

Žalobca v odvolaní uvádzal, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda mesačnú splátku vrátane úrokov, termín konečnej splatnosti. Ďalej tvrdil, že výška odplaty je v súlade s platnou právnou úpravou. Súčasne považoval trojv právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za neúčelné.

Podaním doručeným súdu dňa 6.11.2015 žalobca ozrejmil súdu, ohľadne odplaty za úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania, jej výška bola dohodnutá pri rešpektovaní zákonnej regulácie výšky odplát pre spotrebiteľské úvery. Zmluva bola uzavretá dňa 1.3.2010 podľa vtedy účinného § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy. V zmysle uvedeného platí vo veci posúdenia odplaty za požičanie peňažných prostriedkov § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z.

Ďalej poukázal na ustanovenie § 1ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru. V zmysle tohto nariadenia bola maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere 79,08 % a teda výška odplaty v zmluve o revolvingovom úvere neprevyšuje túto maximálnu odplatu (62,45 %).

Ďalej tvrdil, že úverová zmluva obsahuje všetky obsahové náležitosti zmluvy o úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, teda aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov: mesačná splátka 91,28 eur, počet splátok 30, splatnosť splátky 30.deň v mesiaci, splatnosť prvej splátky 30.4.2010, splatnosť poslednej splátky 30.9.2012 (zmluva o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi)

Pojednávania vytyčeného na deň 28.4.2016 sa účastníci konania nezúčastnili, právna zástupkyňa žalobcu ospravedlnila svoju neúčast ako aj neúčast žalobcu, rovnako svoju neúčast ako aj neúčast vedľajšieho účastníka ospravedlnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, opatrovník žalovaných svoju neúčast, napriek riadne a včas vykázanému doručeniu predvolania nijakým spôsobom neospravedlnili, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd sa opätovne oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov a to výpisom z obchodného registra žalobcu, oznámením o zosplatení z 12.01.2011, zmluvou 6C/155/2013

- 3 -

o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 01.03.2010, Zmluvným dojednaním Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, históriou platieb - kartou klienta na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Tak ako tunajší súd ustálil už v rozsudku č.k. 6C/155/2013-63 zo dňa 15.5.2014 účastníci konania dňa 01.03.2010 uzatvorili úverovú zmluvu (č.l.7 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej v 1. rade ako dlžníkovi a žalovanému v 2. rade ako spoludlžníkovi 1 úver vo výške 1 493,73 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaní sa zaviazali splatiť úver 30 mesačnými splátkami, splatnými k 04. dňu v kalendárnom mesiaci po 91,28 eur, so zmluvnou odmenou 1 244,77 eur, predpokladanou RPMN 68,83 %, ročnou úrokovou sadzbou 68,83 %, priemernou RPMN za úver 48,70 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 739,39 eur, zmluvnou odmenou 903,70 eur, predpokladanou RPMN po poskytnutí úveru 58,70 %, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 67,53 %.

Z obsahu revolvingovej zmluvy nevyplýva konečná splatnosť úveru v zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru ani rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky v zmluve je uvedená len výška mesačnej splátky.

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere na ktoré odkazuje zmluva nie sú zo strany žalovaných verifikované.

Podľa žalobcom predloženého listinného dôkazu, maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v období od 16.2.2010 do 15.5.2010 bola pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov 79,08 % (čl. 98 spisu).

Ako vyplýva z obsahu zmluvy ale aj karty klienta žalovaným bola poskytnutá suma úveru vo výške 1 493,73 eur, avšak skutočne im bolo vyplatené suma vrátane revolvingov 1 345,85 eur. Žalovaní uhradili poskytnutý úver nepravidelne splatili 348,84 eur.

Podľa tvrdenia žalobcu žalovaní mali uhradiť k 6.3.2011 sumu 2 389,56 eur, neuhradili nič, preto si uplatnil na súde právo na zaplatenie tejto sumy, pričom bližšie nešpecifikoval z čoho táto suma pozostáva.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b), c) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy (k 01.03.2010) na účely tohto zákona sa rozumie

6C/155/2013

- 4 -

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu, v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok, platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j),

k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 1 zákona.

6C/155/2013

- 5 -

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. 01.03.2010 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. k 1.3.2010 (ďalej len Obč. zák.) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Právne posúdenie veci

V rozsudku č.k. 6C/155/2013-63 zo dňa 15.5.2014 súd konštatoval, že prejednáváná revolvingová zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru pri ktorom je potrebné prihliadať na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ a takáto zmluvu musí mať formálne a obsahové náležitosti upravené týmto zákonom. Voči tomuto konštatovaniu prvostupňového súdu odvolací súd nemal výhrady. Dôvodom zrušenie bola skutočnosť, že prvostupňový súd sa nevyssporiadal s odvolacími námietkami žalobcu. Odvolacie námietky žalobcu spočívali v tom, že prejednáváná revolvingová zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a že dohodnutá odplata je v súlade s právnou úpravou (§53 ods. 6 Obč. zák. a Nariadením vlády č. 238/2008 Z.z. .

Keďže prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu opätovne posúdil prejednanú zmluvu z hľadiska obligatórných náležitostí úverovej zmluvy Podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy ako aj podrobil podrobil hodnoteniu nárok žalobcu na platenie úrokov podľa Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z.

6C/155/2013

- 6 -

Tunajší súd naďalej zastáva názor, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje zákonom vyžadované obsahové náležitosti a predmetný úver sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Medzi obligátorne náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. patrili okrem iného aj údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a údaj o počte a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, okrem toho aj údaje ako RPMN a priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy.

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

Súd je toho názoru, že v zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona a to údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok a deň splatnosti v mesiaci z takéhoto znenia však nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru. V zmluve nie je uvedený konkrétny dátum, kedy dochádza ku konečnej splatnosti úveru.

Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. g) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, a to údaj o výške, počte a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky, § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z.. Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedená informácia je totiž významná pre spotrebiteľa, najmä pre posúdenie výhodnosti daného úveru (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave 9Co 401/12 zo dňa 6.8.2013).

Súd uvádza, že výklad právnej normy je nevyhnutnou súčasťou tak právnej teórie ako aj právnej praxe. Právny výklad je integrálnou súčasťou procesu aplikácie práva, čo sa najzreteľnejšie prejavuje v súdnej aplikácii práva. Úlohou výkladu je konkretizácia zákona, v danom prípade teda úloha aplikácie práva. Cieľom aplikácie právnej normy je zistiť a objasniť jej obsah často aj nad rámec gramatického výkladu. Právny výklad je racionálna činnosť, ktorá dáva zmysel právnemu textu, pričom požiadavka racionality je kľúčová. Teologický výklad právnej normy postihuje zmysel, resp. cieľ právnej normy v súvislosti s najvšeobecnejšími podmienkami, v ktorých sa má norma realizovať. Ide o hľadanie účelu zákonného ustanovenia, a to v kontexte spoločenských podmienok v okamžiku interpretácie. Pre výklad právneho predpisu je rozhodujúca v ňom vyjadrená vôľa zákonodarcu, ktorú

6C/155/2013

- 7 -

možno objektivizovať tak, ako to vyplýva zo znenia zákonného ustanovenia a významných súvislostí, do ktorých je zaradené.

Viazanosť zákonom neznamena viazanosť písmenami spolu s nutnosťou doslovného výkladu alebo väzbu na zmysle a účel zákona.

Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy má za účel ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzatvorením zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzatvorením zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. vymenúva obligátorne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Vychádzajúc z hore uvedeného, súd zdieľa názor, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. l/ zákona č. 258/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že každá zmluva musí obsahovať presné číselné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok, osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Absenciu týchto údajov zákon č. 258/2001 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá (§4 ods. 3 citovaného zákona).

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaní sú povinní zaplatiť iba sumu, ktorú od žalobcu obdržali.

Rovnaký právny názor vyslovili aj napr. Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 13Co/1487/2014 z 29.3.2016, alebo Krajský súd Nitra rozsudok sp. zn. 7Co/421/2015 z 25.2.2016.

Ďalej sa súd zaoberal výškou dohodnutej odplaty.

V revolvingovej zmluve bola stanovená ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,83 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,53 % ročne. Žalobca tvrdí, že hodnota odplaty dohodnutá v predmetnej zmluve podstatným spôsobom neprevyšovala obvyklú odplatu na finančnom trhu, ktorú vyjadruje rovnovážny stav všetkých poskytovaných spotrebiteľských úverov s tým, že súdu preukázal, že maximálna výška odplaty v období od 16.2.2010 do 15.5.2010 bola 79,08 % (čl. 74 spisu) .

Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch

6C/155/2013

- 8 -

účastníkov.

K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

Pri dojednávaní odplaty zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odplatu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mini „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky.

Účastníkmi konania dojednaná úroková sadzba úveru 68,83 % ročne a revolvingu 67,53 % podľa názoru súdu neobstoí pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák. ktorý síce nadobudol účinnosť až 01.06.2010 ale ani s poukazom na citované ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru, ktoré bolo zrušené k 11.6.2010.

Súd poukazuje na skutočnosť, že pri poskytnutej sume úveru 1 493,73 eur je len zmluvná odmena 1 244,77 eur, potom celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť suma 2 738,50 (istina 1493,73 + zmluvná odmena 1 244,77 eur), čo je cca 83,33 % . Tu musí súd poukázať aj na skutočnosť, že žalovaným bola skutočne vyplatená nižšia suma a to 1 345,85 eur, potom zmluvná odmena činí cca 92,497 % . Pri poskytnutom revolvingu 739,39 eur je len zmluvná odmena 903,70 eur, čo je viac ako poskytnutá suma revolvingu, čo je cca 122,22 % . Takúto zmluvnú odmenu súd považuje za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednaná odmena je vyššia ako samotná istina a nekorešponduje s tvrdením žalobcu, že odmena neprevyšuje obvyklú odplatu na finančnom trhu, ktorú vyjadruje rovnovážny stav všetkých poskytovaných spotrebiteľských úverov, keď sám žalobca tvrdí, že maximálna odplata bola 79,08 % no odplata za úver, ktorý je predmetom súdneho sporu, podľa prepočtu súdu je cca 122,22 % .

Súd považuje dojednanú zmluvnú odmenu ako zmluvnú podmienku za neprijateľnú aj z dôvodu jej neurčitosti. Odmena by mala korešpondovať nejakému predmetu plnenia. V zmluve o revolvingovom úvere ani v zmluvných dojednaniach nie je špecifikované z čoho, resp. začo predmetná zmluvná odmena má byť veriteľovi plnená. Dá sa len predpokladať, že táto odmena je za uzavretie zmluvy, teda asi za napísanie, resp. za posúdenie bonity záujemcom o úvere, ale možno ju aj vysvetľovať ako odmenu za poskytnutie úveru. V prípade, že by mal súd chápať, že dojednaná zmluvná odmena je odmenou za poskytnutie úveru, ide podľa názoru súdu o duplicitnú odmenu, nakoľko odmena za poskytnutie úveru je obsiahnutá, resp. zahrnutá v úrokovej sadzbe za poskytnutý úver.

Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Podľa názoru súdu pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými

6C/155/2013

- 9 -

spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

Súd po podrobení hodnotenia nároku žalobcu na platenie úrokov podľa Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., v zmysle zrušujúceho uznesenia krajského súdu dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na platenie úrokov nie je v súlade s citovaným nariadením vlády, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a nemôže požívať právnu ochranu.

Rozsudkom č.k. 6C/155/2013 zo dňa 15.5.2014 súd prvým výrokom zaviazal žalovaných k úhrade rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a splatenou sumou úveru, t.j. k úhrade sumy 997,01 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania, tento výrok nebol napadnutý odvolaním.

Zvyšný nárok uplatnený žalobcom považuje súd, vzhľadom na skutočnosť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, za nedôvodný preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri celkovej žalovanej sume 2 389,56 eur bol žalobca úspešný v sume 997,01 eur, čo je 41,73 % úspešnosť a žalovaní v sume 1 392,55 eur čo je 58,27 %, z uvedeného vyplýva, že úspech žalovaných prevyšoval úspech žalobcu o 16,84 %, preto v takomto pomere majú právo na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalobcu.

Žalovaní si však právo na náhradu trov konania neuplatnili a z obsahu spisu nevyplýva aby im nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania nepriznáva. Trovy konania patria aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na podporu žalovaných.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odôvodniť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc si uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc patrí aj zastúpenie účastníka konania, teda každého i združenia advokátov. Obsah tohto základného práva nepredpokladá, že spotrebiteľa združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné práva na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou so špecifickým účelom ochrany spotrebiteľa. Len so zameraním združenia na ochranu spotrebiteľa nemožno vyvodiť, že takého združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Takýto právny názor vyplýva z rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vo veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie vo veci.

6C/155/2013

- 10 -

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si podaním doručeným súdu dňa 22.04.2014 uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 218,35 eur.

Súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu 2389,56 eur, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 101,25 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v takejto výške patrí za 2 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/),
- písomné podanie zo dňa 11.04.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b/),

Celkovo patrí žalobcovi odmena jeho právneho zástupcu v sume 202,50 eur.

K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za úkon vykonaný v roku 2013 á 7,81 eur a jeden úkon vykonaný v roku 2014 á 8,04 eur. Celkovo patrí vedľajšiemu účastníkovi paušálna náhrada jeho právneho zástupcu vo výške 15,85 eur.

V dôsledku toho na trovách právneho zastúpenia patrí vedľajšiemu účastníkovi suma 218,35 eur.

Ako bolo vyššie konštatované úspech žalovaných prevyšoval úspech žalobcu o 16,84 % preto v takejto výške má vedľajší účastník, ktorý vystupoval na podporu žalovaných právo na náhradu trov konania, čo zo sumy 218,35 eur činí 36,77 eur.

Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 36,77 eur je žalobca povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokátom AK so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

6C/155/2013

- 11 -

zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).